

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และความคิดเห็นต่อมาตรการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จาก 3 กลุ่มสาขาวิชาคือ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งหมด 394 คน ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

สรุปผลการศึกษา

1. ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายเท่ากับเพศหญิง มีกลุ่มอายุมากกว่า 20 ปีมากที่สุด (ร้อยละ 37.6) มีอายุเฉลี่ย 20.7 ปี เป็นนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4 รวมทั้งเป็นกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งเคยได้รับอุบัติเหตุจากการใช้รถใช้ถนนมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 54.6) และพบความถี่ในการเกิดอุบัติเหตุ จำนวน 1 ครั้ง ร้อยละ 52.1 โดยอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นมีความเกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ถึงร้อยละ 14.9 พบมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของบุคคลในครอบครัวมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 66.5) โดยมีพ่อดื่มมากที่สุด (ร้อยละ 85.5) รวมทั้งมีการดื่มของเพื่อนสนิทมากกว่าการดื่มของเพื่อนที่พักห้องเดียวกัน (ร้อยละ 69.8 และ 50.3)

2. พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

กลุ่มตัวอย่างมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมาเท่ากับร้อยละ 77.9 โดยเพศชายมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่าเพศหญิง (ร้อยละ 83.8 และ 72.1) กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 20 ปี มีการดื่มสูงที่สุด (ร้อยละ 79.7) พบในระดับชั้นปีที่ 4 มีการดื่มสูงที่สุด (ร้อยละ 83.5) โดยกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีการดื่มสูงที่สุด (ร้อยละ 83.7) ซึ่งพบการได้รับอุบัติเหตุจากการใช้รถใช้ถนนที่มีความเกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 1 ครั้งมากกว่าครึ่งหนึ่งที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งสอดคล้องกับการดื่มของบุคคลในครอบครัว ร้อยละ 83.2 พบมากที่สุดในแม่ มากกว่าพี่น้องและพ่อ ส่วนใหญ่มีการดื่มเครื่องดื่ม

แอลกอฮอล์ของเพื่อนสนิทและเพื่อนที่พักห้องเดียวกัน (ร้อยละ 90.9 และ 87.3) ประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่นิยมดื่มมากที่สุดคือ เหล้าและเบียร์ (ร้อยละ 79.2 และ 78.2) มักดื่มไม่เกินเดือนละครั้งมากที่สุด (ร้อยละ 70.7) ในปริมาณ 1-2 กระป๋อง หรือเหล้าไม่เกิน 1-2 เป๊กมากที่สุด (ร้อยละ 53.7) และมีการดื่มเบียร์ในคราวเดียวกันมากกว่า 6 กระป๋องหรือเหล้ามากกว่า 6 เป๊ก (ร้อยละ 28.3) มักดื่มเมื่อมีงานเลี้ยงสังสรรค์ โดยมีเหตุผลเพื่อเข้าสังคมมากที่สุด (ร้อยละ 72.0 และ 71.7 ตามลำดับ) ส่วนใหญ่มีการร่วมดื่มกับเพื่อนในช่วงเวลาก่อนเที่ยงคืน ตามสถานบันเทิงมากที่สุด (ร้อยละ 93.2 69.1 และ 53.4 ตามลำดับ)

สำหรับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมาพบร้อยละ 40.1 ซึ่งมีการดื่มลดลงในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา โดยเพศชายมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่าเพศหญิง (ร้อยละ 49.7 และ 30.5) โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า 20 ปี มีการดื่มสูงที่สุด (ร้อยละ 45.3) ระดับชั้นปีที่ 4 มีการดื่มสูงที่สุด (ร้อยละ 49.4) กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีอัตราการดื่มสูงที่สุด (ร้อยละ 53.3) ส่วนการได้รับอุบัติเหตุจากการใช้รถใช้ถนนที่มีความเกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบมากที่สุดในจำนวนตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไป (ร้อยละ 100.0) มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่สอดคล้องกับบุคคลในครอบครัว (ร้อยละ 44.7) โดยพบมากที่สุดคือ แม่ (ร้อยละ 48.1) มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเพื่อนสนิทร้อยละ 49.1 และมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับเพื่อนที่พักห้องเดียวกันมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 58.1) มักมีอาการหลังจากการดื่มโดยทำให้ไม่สามารถทำสิ่งต่างๆ ได้ตามปกติที่เคยทำมาก่อนโดยมีความถี่เดือนละครั้งมากที่สุด (ร้อยละ 27.2) และการดื่มมักมีเหตุผลเพื่อต้องการแก้ไขปัญหา หลีกเลี้ยงปัญหา หรือสิ่งยุ่งยากต่างๆ ที่เกิดขึ้นโดยมีความถี่เดือนละครั้งมากที่สุด (ร้อยละ 17.7)

จากการประเมินระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยใช้แบบประเมินปัญหาจากการดื่ม Alcohol Use Disorders Identification Test (AUDIT) พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบเสี่ยงต่ำมากที่สุด (ร้อยละ 68.4) โดยพบในเพศหญิงมากกว่าเพศชาย รองลงมาคือ ระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบเสี่ยง (ร้อยละ 16.6) พบในเพศชายมากกว่าเพศหญิง และระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบอันตราย (ร้อยละ 15.0) พบในเพศชายมากกว่าเพศหญิงเกือบ 6 เท่า

3. ความคิดเห็นต่อมาตรการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับปานกลางเรื่องการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ และการรณรงค์ของโครงการรณรงค์ต่างๆ (ร้อยละ 61.4 56.1 และ 43.1 ตามลำดับ) รวมทั้งมีเห็นด้วยระดับมากในเรื่องการรณรงค์ของโครงการ

อภิปรายผล

1. การศึกษารุ่นนี้เป็นการศึกษาจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งมีจุดอ่อนในการศึกษารุ่นนี้คือ วิธีการสุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ อาจไม่ได้เป็นตัวแทนที่ดีของข้อมูลทั้งหมด เนื่องจากมีขั้นตอนในการเลือกตัวอย่างแบบโดยบังเอิญ จึงอาจมีอคติในการเลือกเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ อีกทั้งได้เลือกสถานที่ในการเก็บข้อมูลที่ห้องสมุด จึงอาจพบกลุ่มตัวอย่างที่สนใจในการเรียนมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่หมกมุ่นกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือมักไม่มีปัญหาหลังการดื่ม อาจทำให้พบกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ดื่มเลยหรือดื่มน้อย อย่างไรก็ตาม จากผลการศึกษายังพบการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในอัตราสูง นอกจากนี้ผู้ศึกษาได้ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลที่ผู้ตอบด้วยตัวเอง ทำให้กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เข้าใจในข้อคำถามบางข้อ ไม่ได้ถามผู้เก็บข้อมูลอย่างเข้าใจโดยตรงและไม่ทั่วถึงทุกคน อาจได้คำตอบที่ไม่ตรงตามความต้องการได้

2. การศึกษานี้มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่างในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา ร้อยละ 77.9 (ตาราง 4.2) ซึ่งสูงกว่าอัตราการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปของสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ (2544) และสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2547) ร้อยละ 55.2 และ 32.7 ตามลำดับ อาจเนื่องมาจากการศึกษารุ่นนี้รวมความไปถึงการดื่มเพียงน้อยด้วย ทำให้ผลการศึกษาล้วนส่วนใหญ่มีอัตราการดื่มที่สูง โดยพบเพศชายมีอัตราการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากกว่าเพศหญิง (ร้อยละ 83.8 และ 72.1) ในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมาเพศชายมีอัตราการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เพิ่มขึ้นมากกว่าเพศหญิง ซึ่งสอดคล้องกับการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2547) โดยผู้ชายดื่มมากกว่าผู้หญิงถึง 5 เท่า ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาในประชากรทั่วไปที่มีเพศชายดื่มมากกว่าเพศหญิงเล็กน้อย และสอดคล้องกับการศึกษาของ ประภัสสร สุวรรณวงษ์ (2549) ที่พบว่าเพศชายดื่มมากกว่าเพศหญิง 2 เท่า

3. การศึกษารุ่นนี้ พบกลุ่มตัวอย่างอายุมากกว่า 20 ปี มีอัตราการดื่มสูงที่สุด (ร้อยละ 83.3) แตกต่างจากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2547) โดยพบว่ามีการดื่มของกลุ่มวัยแรงงานอายุ 25-29 ปีมากที่สุด (ร้อยละ 38.7) เนื่องจากการศึกษารุ่นนี้ทำการศึกษาเฉพาะนักศึกษา ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุช่วง 18-22 ปี นอกจากนี้พบว่ากลุ่มตัวอย่างในระดับชั้นปีที่ 4 มีอัตราการดื่มสูงที่สุด (ร้อยละ 83.5) ซึ่งพบอัตราการดื่มในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสูงที่สุด (ร้อยละ 83.7) และยังพบการได้รับอุบัติเหตุจากการใช้รถใช้ถนนที่มีความเกี่ยวข้องกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 1 ครั้งขึ้นไปมากกว่าครึ่งหนึ่งของการเกิดอุบัติเหตุทั้งหมด สอดคล้องกับผล

4. ประเภทเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่นิยมดื่มคือ เหล้าและเบียร์ โดยเพศชายมักดื่มเบียร์และเหล้า ซึ่งแตกต่างจากเพศหญิงที่มักดื่มสเปย์และเหล้า โดยสอดคล้องกับการศึกษาของประภัศร สุวรรณวงษ์ (2549) ที่พบว่าเครื่องดื่มที่นิยมดื่มมากที่สุดคือ เบียร์และเหล้า โดยพบในผู้ชายมากกว่าผู้หญิง (ร้อยละ 33.0 และ 9.5) และมักดื่มเบียร์ 4-6 กระป๋อง/ครั้ง มากกว่า 2-4 ครั้ง/สัปดาห์ มักดื่มกับเพื่อน และในโอกาสพิเศษ งานเทศกาล ประเพณีต่างๆ มากที่สุด ซึ่งส่วนใหญ่มีกลุ่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ช่วงก่อนเที่ยงคืนตามสถานบันเทิงต่างๆ สอดคล้องกับการศึกษาของ ฉานนัท ปิ่นเสม (2547) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างมักดื่มในงานสังสรรค์ ดื่มที่สถานบันเทิง ดื่มกับเพื่อน และช่วงก่อนเที่ยงคืนมากที่สุด และสอดคล้องกับการศึกษาของธนภฤต ธาระประกอบภรณ์ (2549) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างมักดื่มในช่วงเย็น และมีการดื่มสังสรรค์กับเพื่อนมากที่สุด สำหรับเหตุผลส่วนใหญ่มีการดื่มเพื่อเข้าสังคม สอดคล้องกับการศึกษาของจินตนา คำแก่น (2548) ที่พบว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิตของชุมชนจากความเชื่อและประเพณีต่างๆ รวมทั้งการรวมกลุ่มทำกิจกรรม และงานประเพณีต่างๆ สำหรับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา มักมีเหตุผลเพื่อต้องการแก้ไขปัญหา หลีกเลี้ยงปัญหา หรือสิ่งยุ่งยากต่างๆ ที่เกิดขึ้นในเพศหญิงมากกว่าเพศชายประมาณเดือนละครั้ง สอดคล้องกับการศึกษาของ Elissa R. Weitzman & Ying-Yeh Chena. (2005) และพบเพศชายมีอาการหลังการดื่มโดยไม่สามารถทำสิ่งต่างๆ ได้ตามปกติที่เคยทำมาก่อนมากกว่าเพศหญิงเล็กน้อย โดยไม่สอดคล้องกับการศึกษา Elissa R. Weitzman & Ying-Yeh Chena. (2005)

5. จากการประเมินระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยใช้แบบคัดกรอง Alcohol Use Disorder Identification Test (AUDIT) พบว่ามีระดับการดื่มแอลกอฮอล์ที่เสี่ยงต่ำมากกว่าการดื่มแบบเสี่ยงและการดื่มแบบอันตราย คิดเป็นร้อยละ 68.4 16.6 และ 15.0 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สุจิตรา อินทะวงษ์ (2549) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับการดื่มแอลกอฮอล์ที่เสี่ยงต่อการเกิดอันตรายน้อยมากกว่า การดื่มแบบอันตรายสูงและการดื่มแบบอันตราย ร้อยละ 64.4 18.4 และ 17.0 ตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่าระดับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แบบอันตราย พบในเพศชายมากกว่าเพศหญิง (ร้อยละ 87.0 และ 13.0 ตามลำดับ) สอดคล้องกับการศึกษาของประภัศร สุวรรณวงษ์ (2549)

6. จากผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์ในอัตราที่สูงทั้งเพศชายและเพศหญิง ซึ่งพบระดับการดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์แบบอันตรายในเพศชายมากกว่าเพศหญิง และเคยได้รับอุบัติเหตุจากการใช้รถใช้ถนนมากกว่าครึ่งหนึ่ง โดยที่มีความเกี่ยวข้องกับการดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์เป็นบางส่วน นอกจากนี้ยังพบการดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์ของบุคคลในครอบครัวมากกว่าครึ่งหนึ่ง ส่วนใหญ่มีการดัดของเพื่อนสนิทและเพื่อนที่พักห้องเดียวกัน และมักดัดเมื่อมีงานเลี้ยงสังสรรค์หรือเพื่อเข้าสังคมเป็นหลัก มักมีการร่วมดัดกับเพื่อนในช่วงเวลาก่อนเที่ยงคืน ตามสถานบันเทิงมากที่สุด นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อมาตรการควบคุมเครื่องดัดแอลกอฮอล์ในระดับปานกลางในเรื่องการเข้าถึงเครื่องดัดแอลกอฮอล์ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ และการรณรงค์ของโครงการต่างๆ ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีอายุในช่วงวัยรุ่น ซึ่งชอบการเข้าสังคมและการร่วมทำกิจกรรมด้วยกัน แต่ไม่เห็นด้วยในเรื่องมาตรการบังคับใช้ทางกฎหมายมากที่สุด อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างอยู่ในช่วงวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่รักอิสระ ไม่ชอบการบังคับ ทำให้ไม่ยอมรับกฎระเบียบต่างๆ ในสังคม

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดกิจกรรมหรือโครงการที่เกี่ยวข้องกับเครื่องดัดแอลกอฮอล์ในโอกาสพิเศษต่างๆ เช่น วันพ่อ 5 ธันวาคม หรือวันแม่แห่งชาติ 12 สิงหาคม เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อสร้างแรงจูงใจและให้การสนับสนุนให้เกิดพฤติกรรมที่ถูกต้องแก่กลุ่มตัวอย่างและบุคคลในครอบครัวได้ลด ละ เลิกเครื่องดัดแอลกอฮอล์ได้โดยเร็ว นอกจากนี้ควรให้ลูกจ้างให้พ่อแม่และคนในครอบครัวเลิกดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์
2. ควรจัดกิจกรรมรณรงค์การงดดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์ขณะขับขีรถ เพื่อป้องกันและลดความรุนแรงของอุบัติเหตุจากการใช้รถใช้ถนนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่อย่างสม่ำเสมอ เช่น เมาไม่ขับ สวมหมวกนิรภัยก่อนขับ เป็นต้น และควรให้นักศึกษาที่เคยได้รับอุบัติเหตุทางถนนเป็นตัวอย่าง หรือแกนนำในการชักจูง โน้มน้าวให้เพื่อนนักศึกษาเลิกดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์
3. ควรสนับสนุนส่งเสริมการงดดัดเครื่องดัดแอลกอฮอล์ในกิจกรรมต่างๆ เช่น การดัดนมแทนเหล้า เป็นต้น รวมทั้งการออกกฎระเบียบโดยไม่นำเครื่องดัดแอลกอฮอล์เข้ามาในห้องพักของนักศึกษาทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย โดยอาจมีสารวัตรนักศึกษาผลัดเปลี่ยนเวรยามกันเฝ้าระวัง ภายในห้องพัก เป็นต้น

4. ควรปลูกฝังให้นักศึกษาทัศนคติที่ดีและให้ความรู้ถึงโทษของเครื่องดัดแปลงพันธุกรรมเพื่อหลีกเลี่ยงการดัดแปลงพันธุกรรมในงานประเพณีดั้งเดิมในโอกาสต่างๆ เช่น งานรับน้อง เทศกาลขึ้นปีใหม่ หรือเทศกาลสงกรานต์ เป็นต้น โดยอาศัยครูบาอาจารย์เป็นต้นแบบที่ดีในการเลิกดัดแปลงพันธุกรรม รวมทั้งการปลูกฝังในกระบวนวิชาต่างๆ

5. ควรมีมาตรการเฝ้าระวัง ควบคุมการดัดแปลงพันธุกรรมในมหาวิทยาลัย เช่น การตั้งด่านตรวจบริเวณทางผ่านเข้า-ออกของทุกประตูภายในมหาวิทยาลัย อย่างสม่ำเสมอ

6. ควรจัดเวที เพื่อเปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นมาตรการควบคุมการดัดแปลงพันธุกรรมภายในหรือนอกมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อนำข้อสรุปไปเสนอหน่วยงานที่รับผิดชอบในการกำหนดมาตรการที่เหมาะสมต่อไป

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาในกลุ่มนักศึกษาของสถาบันการศึกษาอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกันเพื่อเปรียบลักษณะทั่วไปและพฤติกรรมการดัดแปลงพันธุกรรมว่าเหมือนกัน หรือแตกต่างกันอย่างไร

2. ควรทำการศึกษาแบบเชิงเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่มีการดัดแปลงแบบเสี่ยงต่ำ การดัดแปลงแบบเสี่ยง และการดัดแปลงแบบอันตราย เพื่อทราบพฤติกรรมการดัดแปลงพันธุกรรม รวมทั้งผลกระทบด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อหาแนวทางในการควบคุมป้องกัน และลดปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้

3. ควรศึกษาถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นในกลุ่มตัวอย่างและบุคคลรอบข้าง โดยเน้นกลุ่มที่มีรูปแบบการดัดแปลงแบบเสี่ยงและการดัดแปลงแบบอันตราย เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหามาจากผลกระทบด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้นและศึกษาถึงผลการใช้มาตรการควบคุมการดัดแปลงพันธุกรรม